

ויקרא רבה פרשה יד
 פ' א א' אשה כי תזריע הה"ד (תהלים קלט) אחור וקדם צרתני א"ר יוחנן אם זכה אדם
 נוחל שני עולמות הזה והבא הה"ד אחור וקדם צרתני ואם לאו בא ליתן דין
 שמואל בר נחמן בשעה שברא הקב"ה אדם הראשון אנדרוגינוס בראו אמר ר"ל בשעה
 שנברא דו פרצופין נברא ונסרו ונעשה שנים גבים גב לזכר גב לנקבה... א"ר
 שמלאי כשם שיצירתו של אדם אחר בהמה חיה ועוף כך תורתו אחר בהמה חיה ועוף
 הה"ד זאת תורת הבהמה ואח"כ אשה כי תזריע.

תנחומא - נח סימן יג פ' א
 להם עוזה הקב"ה מלך ואני מלך נאה למלך לשמש פני מלך ולהקטיר לפניו, מיד ויבא אל
 היכל ה' להקטיר על מזבח הקטרת

תנחומא - צו סימן יא
 פ' א (יא) ואת כל העדה הקהל, א"ל הקב"ה למשה חלוק לו כבוד כנגד ישראל כדי
 שיראוהו היום נכנס לכהונה גדולה והתרה בהם התראה שלא יחלקו על הכהונה כקרח
 וכעדתו שנבלעו, שאני יודע שעתיד עוזה לחלוק ולעמוד על הכהונה שנא' (במדבר
 יז) זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר, הוא אינו מזרע לוי כשם
 שהיה קרח ולא מזרע אהרן הוא, מיד ויזעף עוזהו בידו מקטרת להקטיר ובזעפו
 עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו (ד"ה ב כו) א"ל וכדין שעשית לקרח אתה עושה
 לו, א"ל ולא יהיה כקרח וכעדתו, א"ל והיאך אתה עושה לו, א"ל כאשר דבר ה'
 ביד משה לו ומהו, א"ל כשם שעשיתי לידך ויוציאה והנה ידו מצורעת כשלג כך
 אני עושה לו, לפיכך ואת כל העדה הקהל.

במדבר רבה פרשה יח פ' כ
 וכעדתו א"ר אסי ראוי להצטרע כתיב הכא כאשר דבר ה' ביד משה לו וכתוב התם ויאמר ה' לו
 עוד הבא נא ידך וגוי' א"ר חסדא כל החולק על רבו כחולק על השכינה שנא' (במדבר כו)

תנחומא - צו סימן יג פ' ב
 לא יהיה כקרח בבליעה וכעדתו בשרפה, אלא כאשר דבר ה' ביד משה לו ביד משה בסנה שנאמר (שמות ד)
 הבא נא ידך בחיקך ויוציאה והנה ידו מצרעת כשלג, כלומר שנצטרע המעורר אף הצרעת

סנהדרין דף קי.
 ולא יהיה כקרח וכעדתו. רב אשי אמר ראוי ליצטרע, כתיב הכא ביד משה לו, וכתוב התם {שמות
 ד'} ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך

פסחים דף ט:
 ובא כהן והציץ בו לידע אם זכר הוא אם נקבה היא. ובא מעשה לפני חכמים וטיהרוהו, מפני
 שחולדה וברדלס מצויין שם.

יומא דף ט:
 ראשונים שנתגלה עונם נתגלה קצם, אחרונים שלא נתגלה עונם לא נתגלה קצם. אמר רבי יוחנן
 טובה צפורן של ראשונים מכריסו של אחרונים.

יומא דף ט:
 בני אדם שאוכלין ושותין זה עם זה, ודוקרין זה את זה בחרבות שבלשונם...
 רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו ראשונים שנתגלה עונם נתגלה קצם,
 אחרונים שלא נתגלה עונם לא נתגלה קצם. אמר רבי יוחנן טובה צפורן של
 ראשונים מכריסו של אחרונים. אמר ליה ריש לקיש אדרבה, אחרונים עדיפי, אף
 על גב דאיכא שעבוד מלכיות קא עסקי בתורה אמר ליה בירה תוכיח, שחזרה
 לראשונים ולא חזרה לאחרונים.

מועד קטן דף יז.
 אמר ליה הכי אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב {מלאכי ב'} כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
 מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אם דומה הרב למלאך ה' יבקשו תורה מפיו. ואם לאו אל יבקשו

תנחומא - שמיני סימן ה' א
...בשעת עבודה כדי שלא תטלטל דעתו אלא משמר התורה ומשמר הדעת שנא' (מלאכי ב) תורת
אמת
היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו וכן הוא אומר (שם) כי שפתי כהן ישמרו דעת וגו'

סנהדרין דף צז:
עד שתתהפך כל המלכות למינות. אמר רבא מאי קרא {ויקרא י"ג} כלו הפך לבן טהור הוא.

יומא דף מד.
תנא דבי רבי ישמעאל על מה קטורת מכפרת על לשון הרע, יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה
חשאי.

זבחים דף פח:
תני דבי רבי ישמעאל על מה קטורת מכפרת על לשון הרע, יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה
חשאי

שבת דף קיח:
ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי.

ערכין דף טו:
אמר רבה כל מילתא דמיתאמרא באפי מרה, לית בה משום לישנא בישא. אמר ליה כל שכן
חוצפא ולישנא בישא אמר ליה אנא כרבי יוסי סבירא לי, דאמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר
וחזרתי לאחורי.

הוריות דף י.
בשורה היא להם שנגעים באים עליהם, דברי רבי יהודה

ויקרא רבה פרשה יז
פ' ו' וכתוב נגע צרעת, תני ר' חייא וכי בשורה היא להם שנגעים באים עליהם, תני
רבי שמעון בן יוחאי כיון ששמעו כנענים שישראל באים עליהם עמדו והטמינו
ממונם בבתים ובשדות אמר הקדוש ב"ה אני הבטחתי לאבותיהם שאני מכניס את
בניהם לארץ מלאה כל טוב שנאמר (דברים ו) ובתים מלאים כל טוב מה הקב"ה עושה
מגרה נגעים בביתו והוא סותרו ומצא בו סימא

רמב"ן ויקרא יג מז
והבגד כי יהיה בו נגע צרעת. זה איננו בטבע כלל ולא הווה בעולם, וכן נגעי
הבתים, אבל בהיות ישראל שלמים לה' יהיה רוח השם עליהם תמיד להעמיד גופם
ובגדיהם ובתיהם במראה טוב, וכאשר יקרה באחד מהם חטא ועון יתהווה כיעור
בבשרו או בבגדו או בביתו להראות כי השם סר מעליו. ולכך אמר הכתוב ונתתי
נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם, כי היא מכת השם בבית ההוא והנה איננו נוהג
אלא הארץ שהיא נחלת ה' כמו שאמר כיתבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם
לאחוזתה. ואין הדבר מפני היותו חובת קרקע, אבל מפני שלא יבא הענין ההוא
אלא בארץ הנבחרת אשר השם הנכבד שוכן בתוכה. ובתורת כהנים דרשו עוד שאין
הבית מטמא אלא אחר כבוש וחלוק, ושיהא כל אחד ואחד מכיר את שלו. והטעם כי
אז נתישבה דעתם עליהם לדעת את ה' ותשרה שכינה בתוכם. וכן אני חושב בנגע
הבגדים שלא ינהגו אלא בארץ, ולא הוצרך למעט מהן חוצה לארץ כי לא יארגעו שם
לעולם, ומפני זה עוד אינם נוהגים אלא בבגדים לבנים לא בצבועים כי אולי
הצבע הוציא הכיעור ההוא במקום שהוא כטבעו ולא אצבע אלהים היא, ולפיכך
הצבועים בידי שמים מטמאין כדברי רבי שמעון. ועל דרך הפשט מפני זה יחזירו
הכתוב בכל פסוק ופסוק הבגד או העור או השתי והערב, כי הדבר נס, ולרבותינו
בהם מדרשים וכלם בתורת כהנים

בראשית רבה פרשה כ' פ' ד
כתיב ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה, וכשם שהבהמה ארורה מן החיה שבעה, כך נחש
ארור מהבהמה שבעה

שמות רבה פרשה ג פ' יג
אמר לו מה הנחש כשהלשין הכיתי אותו בצרעת שנא' (בראשית ג) ארור אתה מכל הבהמה,
כד"א (ויקרא יג) צרעת ממארת, א"ר אלעזר הלן סלעין דביה צרעין אינון...

תנחומא - מצורע סימן ב
ויאמר ה' אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה, במה אררו
בצרעת שנאמר (ויקרא יג) כי צרעת ממארת היא אמר רב הונא בשם ריב"ל הסלעים שהן על
הנחש

בכורות דף ח.
אמר רב, ומטו בה משום דר' יהושע בן חנניא שנאמר {בראשית ג'} ארור אתה מכל הבהמה ומכל
חית השדה, אם מבהמה נתקללה מחיה לא כ"ש אלא לומר לך כשם שנתקללה הבהמה מחיה
אחד

חבקוק פרק א פסוק ז
אים ונורא הוא ממנו משפטו ושאתו יצא

שמות רבה פרשה ל פ' יז
יצר הרע הוא מרגיל את האדם לחטוא והוא הורגו, שנאמר (חבקוק א) ממנו משפטו ושאתו יצא

ויקרא רבה פרשה יח
פ' ב ד"א איש כי יהיה זב מבשרו זש"ה (חבקוק א) איום ונורא הוא ממנו משפטו
ושאתו יצא איום ונורא הוא זה אדם הראשון.... ממנו משפטו ושאתו יצא זו חוה הה"ד
(בראשית ג) ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי היא נתנה לי וגו', ד"א איום ונורא הוא אלו
ישראל דכתיב (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם, ממנו משפטו ושאתו יצא שלקו בזיבות
ובצרעת לפי משה מזהיר
את ישראל ואומר להן איש כי יהיה זב מבשרו.

ויקרא רבה פרשה יח פ' ב
איום ונורא הוא אלו ישראל דכתיב (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם, ממנו משפטו ושאתו
יצא שלקו בזיבות ובצרעת לפי משה מזהיר את ישראל ואומר להן איש כי יהיה זב מבשרו.

פרקי דרבי אליעזר פרק יד
פ' א ונתן לאשה מתשע קללות ומות, ענוי לידה, וענוי דם בתולים, וענוי
הריון, וענוי גדול בנים, ומכסה את ראשה כאבל, ואינה מגלחת אותה כי אם
בזנות, ורצע את אזנה כעבד עולם וכשפחה משרתת בעלה, ואינה נאמנת בעדות,
ואחר כל אלו מות, והוציא דומיס לאדם מט' קללות ומות, וקצר כחו, וקצר
קומתו, טומאת הזב, טומאת הקרי, טומאת תשמיש המטה, זורע חטים וקוצר קוצים,
ומאכלו בעשב הארץ כבהמה, לחמו בדאבה, מזונותיו בזיע, ואחר כל אלו מות, אם
אדם חטא מה חטא ארץ שנארה, אלא על שלא הגיד את מעשיה, לפיכך נארה, ובשעה
שבני אדם חוטאין בעבירות הקלות, הוא מכה פירותיה של ארץ בעבור בני אדם,
שני ארורה האדמה בעבורך.

זבחים דף ט:
אמר רב משמיה דמבוג חטאת ששחטה לשם חטאת נחשון פסולה, חטאת נחשון עולה
היא. ולימא חטאת נזיר וחטאת מצורע עיקר חטאת נקט.

תהלים פרק נא פסוק ח
הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי.

דברים רבה פרשה ט
פ' ח ח ד"א א"ר לוי למה הדבר דומה לאשה עוברה שנחבשה בבית האסורין ילדה שם בן
גדל אותו הילד עבר המלך לפני בית האסורים התחיל אותו הילד לצווח אדוני
המלך למה אני חבוש בבית האסורים א"ל המלך בחטיא של אמך את נתון כאן כך
אמר משה רבש"ע ל"ו כריתות הן שאם יעבור אדם על אחד מהן חייב מיתה שמא
עברתי על אחת מהן למה אתה גוזר עלי מיתה א"ל בחטיא של אדם הראשון אתה מת

שהביא מיתה לעולם הן מהו הן בעון אותו שכתוב בו הן (בראשית ג) הן האדם היה כאחד ממנו וגו'.

ויקרא רבה פרשה יד

פ' ה ה' ד"א אשה כי תזריע ה"ד (תהלים נא) הן בעוון חוללתי רבי אחא אמר אפי' אם יהיה חסיד שבחסידי א"א שלא יהיה לו צד אחד מעון אמר דוד לפני הקב"ה רבון העולמים כלום נתכוון אבא ישי להעמידני והלא לא נתכוון אלא להנאתו תדע שהוא כן שמאחר שעשו צרכיהן זה הופך פניו לכאן וזו הופכת פניה לכאן ואתה מכניס כל טיפה וטיפה שיש בו והוא שדוד אמר (שם כז) כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני (שם נא) ובחטא יחמתני אמי א"ר חייא בר אבא אין האשה קולטת אלא אחר נדתה ובסמוך וביותר אם היה זכר ה"ד אשה כי תזריע וילדה זכר.